

TEMPS ERA TEMPS

Temps era temps. Fa molts i molts anys, a un pagès de la vall de Sau li anaven malament les collites i el bestiar patia malures, i no se'n podia sortir d'aquesta mala situació. El diable, sabent les desgràcies d'aquell pagès, li proposà que a canvi de la seva ànima, ell faria que canviés la seva vida. Convingueren que el termini o la durada de l'acord seria d'un parell d'anys.

*Església de Sant
Cristòfol de
Tavertet
Foto: Ernest G.
Pagès*

El pagès, sense pensar-s'ho, i a causa del seu estat d'ànim desesperat, acceptà el tracte. De llavors ençà, totes li ponien, i la seva vida canvià radicalment i nedà en l'abundància. Però passava el temps i aquell pagès, penedit, veia com s'acostava el dia que hauria de donar compte del seu tracte amb el dimoni. A punt de caure aquella data fatídica, esparverat i amb la por al cos, el pagès anà a buscar el rector de Sau i li explicà el tracte que tenia pendent amb el dimoni. El rector de Sau li va dir: "mira noi, jo no puc fer res perquè els meus poders són molt limitats, vés a trobar el rector de Tavertet que aquest sí que en té de poder per salvar la teva ànima".

Dit i fet. El pagès a tot estrop passà pel costat del cementiri de Sau i s'enfilà per trobar el camí que mena cap a Tavertet. Però, xiquets de Déu! El dimoni li venia al darrere. Ell, sense esma, corria costera amunt, grim pant per damunt dels còdols, mentre els ginebres, garrics i boixos li fuetejaven el rostre, però ell ni se n'adonava d'aquells

obstacles naturals i a cor que vols, seguia la seva esbojarrada cursa cap amunt.

Passà per sota del puig d'en Riba, a frec de la canal del Castell, deixant a la dreta el Masnou i enfilant-se per la creu de Montcoma i salvant el cingle Moltorer i per les Gotes va arribar a Tavertet. Mentre, a poques canes¹, el diable esbufegant el seguia rabiüt blasmant aquell maleït pagès. El pagès sense respir corregué i entrà dintre l'església cridant i demanant ajut al rector, que era dins el confessionari. Veient el pobre pagès que l'empaitava el dimoni, el rector abraçà i cobrí el pagès amb l'estola. I ja em tens; rector, pagès i dimoni estirant l'un cap un costat i l'altre cap a l'altre, el dimoni bregava de valent, però eren dos contra ell i estava arribant el límit de les seves forces, però el rector i el pagès també ho estaven. Tan forta fou la batussa que el dimoni els arrossegava amb el confessionari i tot cap a fora de l'església, fins que arribant quasi a la porta, el dimoni es donà veient que no els podia fer fora d'aquell lloc sagrat i maleint-los amb forts bramuls eixí corrent i s'estim-bà pel cingle, just pel carrer de Sau.

És per això que, si pareu atenció, veureu que a l'església de Sant Cristòfol, en entrant-hi, quasi al costat de la porta, hi ha el confessionari, que és on va quedar d'aquella contesa tan extraordinària. Diuen els fets, que des de llavors, el diable mai més ha pujat a Tavertet.

Nota: Mossèn Cinto Verdager ho conta en un dels seus relats del Collsacabra i a mi me l'han tramès els meus familiars per via oral.

Jordi Font

¹ Mesura de longitud antiga, dividida en vuit pams

Hostal Can Nogue

C. del Mig, 2
Tel. 93 856 52 51
TAVERTET

